

Sygn. akt I CSK 160/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa S. I. L.  
przeciwko B. B.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 8 grudnia 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 18 lipca 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;  
zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3600 (trzy tysiące  
sześćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu w sprawie zagadnienia prawnego oraz jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. W pierwszej kolejności należy wskazać, że wspomniane w *petitum* skargi zagadnienie prawne nie zostało w niej nigdzie sformułowane, stąd nie można ustalić, czego w ogóle dotyczy. Całokształt uzasadnienia wniosku przyjęcia skargi do rozpoznania został zaś ograniczony jedynie do wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Poglądu tego jednak nie sposób podzielić. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sądy *meriti*, skarżąca mimo wyraźnych wskazań Sądów nie przedstawiła usprawiedliwienia swojej nieobecności na rozprawie, wystawionego przez lekarza sądowego, a zatem zaświadczenia bezwzględnie wymaganego. Tym samym nie może zarzucać skutecznie, że Sądy dopuściły się naruszenia art. 263 k.p.c. przez to, że nie przeprowadziły przesłuchania skarżącej w jej miejscu zamieszkania, lecz na rozprawie.

Również pozostałe twierdzenia skarżącej zmierzające do wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie są przekonujące. W szczególności uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie nasuwa istotniejszych zastrzeżeń z punktu widzenia ustawowych wymagań dotyczących struktury i treści uzasadnienia wyroku wydanego przez sąd drugiej instancji w związku z rozpoznaniem apelacji.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.